

[Svend Jakobsen.]

jelser, socialdemokratiet har været inde i, og som vi tidligere har opfordret regeringen til at gå ind i. Indtil nu har regeringen afvist det, og jeg må spørge: har regeringen en anden vurdering af situationen end den, der kommer til udtryk i det økonomiske råds formandskabs redegørelse?

Jeg vil gerne understrege, at vi fra socialdemokratiets side ikke vil acceptere, at byggeriet går totalt i stå, og det vil vi ikke af hensyn til beskæftigelsen såvel i byggeriet som i betydelige dele af dansk industri. Men det er også, fordi der jo er markeret et betydeligt flertal her i folketinget for det synspunkt, at vi har brug for 40.000 boliger pr. år og vi har råd til at bygge 40.000 boliger pr. år. Så kan det ikke nytte, at vi slår vor byggekapacitet totalt itu, og det er vi meget stærkt på vej til i øjeblikket.

Lad mig også minde om, at der er mange, der taler om byggeekspert, og det forudsætter jo et hjemmemarked. Jeg vil også godt nævne, at der går betydelige eksportmuligheder tabt ved det betydelige antal virksomhedskrak, vi har i øjeblikket, for det er jo hyppigt sådan, at den virksomhed, der har byggeriet som basis, også har en del af sin produktion til eksport.

Jeg har noteret med glæde, at hr. Bendix fra det konservative folkeparti til pressen har givet udtryk for, at boligforligets 40.000 boliger er såvel maksimum som minimum.

Jeg noterede mig også hr. Dahlgaards bemærkning om, at de radikale er parat til at drøfte, hvordan vi kommer væk fra det nuværende dyk, og bemærkede hans forventning om, at regeringen tager initiativ til en drøftelse af finansieringen.

Derfor må jeg konstatere, at det, vi nu venter på, er, at regeringen skal erklære sig villig til at gennemføre de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde boligforligsaftalen. Så kan jeg til gengæld tilsige, at vi selvfølgelig er parate til at gennemføre de styringsinstrumenter, der er nødvendige for at sikre, at vi ikke får et nyt boom, men at vi får en stabilitet omkring det niveau, vi er enige om.

Grete Westergaard (SF):

Når man er en af dem, der har med arbejdsløse at gøre i sit arbejde og lytter til denne debat, så kan man næsten få tårer i

øjnene af rørelse over de mange smukke ord. Sjældent har vel så mange folketingspartier sagt så mange venlige ord om en gruppe medborgere. Gad vidst, om det nu også holder, når partierne skal tage stilling til den retfærdighedshandling, som i dagsordensform er foreslået fra mit parti. De krav, der stilles fra arbejdspladserne og er stillet under tidligere debatter her i folketinget om fuld erstatning til arbejdsløse, skulle gerne opfyldes, således at når folk sendes ud i arbejdsløshed, må de have krav på fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste, et ganske rimeligt krav. Er der mon nogen her i salen, der har prøvet arbejdsløshed på egen krop? Næppe mange. Både det at der ikke er brug for éns arbejdskraft og det, at man derefter bliver vurderet efter, hvor meget man egentlig er værd, virker både fysisk og psykisk nedbrydende.

En anden side af arbejdsløsheden er ungdomsarbejdsløsheden. Det er et særligt problem, som især må have alles bevågenhed. Arbejdsløsheden blandt unge er dobbelt så stor som den øvrige arbejdsløshed. Når eleven forlader skolen, er der kun få job og næsten ingen lærepladser at få. Sociallæger peger på risikoen for, at store dele af ungdommen bliver arbejdsuduelige som resultat af lang tids lediggang. Det vil sige, de vil i høj grad blive sociale tabere, som vi, samfundet, vil komme til at betale dyrt for, både økonomisk og menneskeligt. Det er netop denne menneskelige omkostning, der har bragt mig på talerstolen. Når så mange partier her i dag og tidligere har givet udtryk for, at de er modstandere af arbejdsløshed, så må man gå ud fra, at SF's dagsordensforslag om fuld erstatning vil blive vedtaget med alle stemmer.

Til slut. Hr. Freddy Madsen talte om fjernelse af 26 ugers bestemmelsen i arbejdsløshedsloven. Det kan jeg være ganske enig med ham i. Når vi så har fået arbejdsministeren til at kigge på arbejdsløshedsloven, vil jeg samtidig bede ham om at kigge på den urimelige bestemmelse, der findes om, at unge under 22 år skal samle disse 26 uger på 18 måneder.

Per Hækkerup (S):

I den del af regeringens besvarelse, som økonomi- og handelsministeren kom med, var der mange interessante betragtninger.